

Ik ga naar Afrika en ik neem mee... dl 2

In deze serie doe ik reisverslag van mijn genoten Afrika-avontuur. Genoten is hierbij zeker het sleutelwoord. Een vakantie waarbij ook het woord avontuur niet misplaatst is. Zoals elke reis begint met een eerste stap, begint een vakantie naar Afrika met geduchte voorbereiding. Dus...

Van nature ben in een Indoor – Outdoor type. Dat wil zeggen dat ik graag door de Bever zwerfsport catalogus blader, en aankruis wat ik allemaal wil hebben, maar dat dit bladeren wel binnen gebeurt, op de bank, binnen handbereik van mijn Senseo. Nu is een trip naar Afrika natuurlijk een uitgelezen moment om dingen aan te schaffen die je niet nodig hebt, vreselijk onhandig zijn omdat ze zo nodig inklapbaar of opvouwbaar moeten zijn en die naast, hetgeen waar een normaal mens ze voor zou gebruiken, ook nog eens volstrekt misplaatste nevenfuncties hebben, maar die nu eenmaal schijnen te horen bij een vakantie waar enigszins het woord “Backpack”, tegenaan gewreven wordt.

Bij het bladeren word ik al gauw overvallen door een ongepaste en misplaatste opwinding - vooral gezien het feit waar ik door heen blader. Wat geen enkele penthouse of playboy teweeg brengt, lukt Bever zwerfsport al bij bladzijde 15. Tenten. Nu vind ik een tent in het echt een hels onding. In de tijd die ik nodig heb om een tent op te zetten, hakt een wel handig mens een bos aan gort en bouwt een blokhut, compleet met Ikea interieur. In de catalogus echter heb ik al bij tien tenten een dit-wil-ik-hebben kruis gezet. Vooral tenten waar bij staat dat ze bruikbaar zijn in temperaturen tot - 20 °C hebben mijn voorkeur. Niet dat ik ooit op vakantie zou gaan in een land waar, op elk denkbaar moment, al is het hartje winter, de temperatuur wel eens zou kunnen dalen tot minder dan + 10 °C. Maar de gedachte om in Afrika, in augustus in een tent te liggen die goed is tot - 20 °C, voelt heel McGyver.

Ook de pagina's met multitools zijn favoriet. Testosteron vloeit niet in hele grote hoeveelheden door mijn systeem, maar bij het zien van een Leatherman Charge multitool, trekt er toch kippevel over de restanten van mijn oerinstinct. De jager in me komt dan naar boven. Wat ik op vakantie moet doen met een mes die ook een schaar is, die ook een pincet is, die ook een zaag is, die - om volstrekt onbekende redenen - ook een metaalvijl is, die ook een complete set schroevendraaiers is, die ook als knijptang gebruikt kan worden én waarmee je niet geheel onverdienstelijk een bierfles mee ontdopt; ik heb geen flauw idee. Nou ja, die laatste snap ik natuurlijk wel, maar van de rest hoop ik in mijn vakantie toch geen gebruik te hoeven maken. Wat voor kuttent heb je jezelf aan laten smeren, als je een knijptang, metaalvijl en een nummer 3 kruiskop nodig hebt, om het ding op te zetten. Dan zou ik gaan voor optie schaar en de hele tent verknippen tot onderzetters, voor alle bierflesjes die inmiddels ontdopt zijn.

Nu is niet alles “peis en vree” in de catalogus. Sommige artikelen zijn wel zo pretentieuus debiel, dat de voorgespiegelde handige multifunctionaliteit mij geheel ontgaat. Een mooi voorbeeld hiervan is de hydro cool hoed op bladzijde 209. Deze – beetje bon vivant – outback hoed, houdt je hoofd warm en koel tegelijk (peins), beschermd tegen de zon, kan dankzij de in de rand verwerkte hydro cool crystals als koelelement gebruikt worden, heeft kennelijk een teflon coating waar de gemiddelde tefal koekenpan jaloers op zou zijn, bevat diverse vakjes voor je spullen en kan ook nog gebruikt worden om water uit te drinken. What the fuck! Als in de rand nu een slaapzak verwerkt zit en de hoed met een tentstok geleverd wordt, heb ik verder helemaal niks meer nodig aan bagage. Een hoed en een paar slippers en deze jongen is klaar met pakken.

Mooi voorbeeld 2, is de onderkleding van Merinoschape. Deze kleding beschermd tegen temperaturen tot + 35° C. Ok, welke verschrikkelijke penis draagt bij temperaturen van 35° C wollen onderkleding en waarom zit deze persoon niet achter slot en grendel bij Koning Jacht.

Ik kan in deze column niet de gehele catalogus behandelen. Een column van 215 pagina's lijkt overdreven. Maar de Bever zwerfsport vriesdroogmaaltijden wil ik toch nog even aanstippen. Ik doe niet mee aan dit soort dingen. Mijn lichaam is ingesteld op Bourgondisch, vriesdroog doet mijn bek niet wateren. Wel altijd leuk om even te kijken wat ze allemaal hebben. Neem nu de Trek sportrepen. “Stevige happen voor onderweg,” kopt het bijschrift. Jammer genoeg maakt het bijschrift ook gewag van de ingrediënten: havervlokken, soja, ginkgo en ginseng. Mmm, smullen. Niet alleen heb ik zebra's gezien, ik heb ook hun dieet genuttigd. Een bladzijde verder worden blikken verkocht waar een complete cheeseburger uitkomt. Compleet met broodje, kaas en uienringen. Dit is meer mijn stijl. Helaas moet ik afhaken als aangegeven wordt dat het product droog 300 gram is, maar na bereiding - lees: water toevoegen - maar liefst 850 gram. Dat je water aan rijst toevoegt, ok. Maar aan een hamburger? En dan ook nog eens 550 gram. Das meer dan een halve liter! Kun je net zo goed je bidon leegdrinken en een keer flink op de binnenkant van je wang kauwen. Heb je waarschijnlijk ook wel genoeg gehad.

En dan de broeken. Licht het aan mij, of is de afritsbare broek een hele vreemde hype voor hele vreemde mensen. De tijd die gaat zitten in het afritsen en aanritsen, kan toch net zo goed besteedt worden aan het aantrekken van een korte broek. “Ja, maar pijpen afritsen kan overal en je broek uittrekken niet.” Rits maar is in Afrika je broekspijpen af, aangestaard door tientallen Afrikanen die zich afvragen wat die maffe blanke nu weer aan het doen is en of dit nu is wat ze een zonnesteek noemen. Dan praten we verder. Mijn broek heeft één rits, en die blijft mooi dicht.

Dus ga ik naar Afrika en neem ik mee:

- Broeken met afritsbare pijpen; je kunt tegenwoordig geen normale outdoorbroeken meer vinden.
- Shirts met afritsbare mouwen; Oh mijn god, dit ga je niet menen.
- Een hoed die gewoon een hoed is en niks anders. Al verfrissend op zich.
- De Bever zwerfsportcatalogus. Mocht er onverhoopt toch behoefte zijn aan een opvouwbaar 26-delig servies of een houtfrees, kunnen we die nabestellen.

De vakantie is overigens doorgebracht in het meer dan luxe gameresort ZaZoe en andersoortige luxe resorts, waar neef Rex en Natascha ons driesterren maaltijden voorgezet hebben, vers bereid en geserveerd op gewoon servies wat slechts eenmalig dubbelgevouwen kan worden. Maar dan wordt neef Rex wel boos.

© Verus Demens

<http://www.mijncolumns.nl>

